

СЪВЕТ ЗА ЕЛЕКТРОННИ МЕДИИ

ПРОТОКОЛ

№ 94

от заседание, състояло се на 25.11.2002 г.

ПРИСЪСТВАЛИ: Анна Хаджиева, доц. Георги Лозанов, доц. д-р Лилия Райчева, доц. д-р Маргарита Пешева, Мария Стефанова, Райчо Райков, Стефан Димитров, Тома Иванов, Юлиана Тончева.

ОТСЪСТВАЛИ: няма

ДНЕВЕН РЕД:

1. Приемане на отчетен доклад “СЕМ – една година по-късно”. Докладва М. Пешева.
2. Докладна записка от В. Петрова относно приложимостта на становището на СЕМ за присъствие на спонсорски заставки и реклами в програмите на радио- и телевизионните оператори в т.нар. “часовник”. Докладват В. Петрова и Б. Градинаров.

Разни:

- > Доклад от генералния директор на БНТ за неговата командировка в Германия.

Начало на заседанието 11,40 часа, водено от доц. д-р Маргарита Пешева, председател на СЕМ, протоколист - Михаела Йоргова.

ПО ТОЧКА ”ПЪРВА”:

Маргарита Пешева откри редовното заседание на СЕМ и предложи за обсъждане дневния му ред.

Лилия Райчева направи две предложения. Едното се отнася до избор на три от предложените теми от ЕПРА във връзка със следващото заседание в началото на м. май идната година. Второто предложение е свързано с взетото на предишното заседание решение от Съвета за дебат относно правото на радио- и телевизионни оператори да се самоназовават национални в своите анонси. Затова тя предлага на днешното заседание да се проведе дебат по казуса. Настояването за внасяне на тази точка в дневния ред е породено от лъжливата кампания, която върви със съдействието вече и на други медии, в която “Би Ти Ви” официално се назовава като национална частна телевизия, което не съответства на лиценза ѝ и според Лилия Райчева, въвежда в заблуждение аудиторията, както и рекламодателите. Това вреди на развитието на пазара и на нормалното развитие на медийната среда в България. Ако СЕМ не вземе решение, с това съдейства за това грубо нарушение на правата на аудиторията.

Маргарита Пешева предлага обсъждането на този медиен казус да се отложи за следващо заседание, когато ще има и подготвено становище от отдел “Правен”. Казусът безусловно е важен и в това отношение тя поддържа доц. Лилия Райчева. Този казус се състои от два по-малки – единият е свързан с това дали двата национални оператора “Дарик радио” и “Би Ти Ви” имат право да се

легитимират в публичното пространство като частни национални радио- и телевизионен оператор, а другият казус е свързан с многобройните кабелни телевизии, които най-често се опитват да се легитимират като национални и те наистина са в лъжлива хипотеза. Тази точка е важна и затова предложението на Маргарита Пешева е тя да се разгледа на следващото заседание.

Лилия Райчева не възразява срещу отлагането на точката за четвъртък, когато ще бъде готово и становището на отдел “Правен”, но държи тя да бъде като точка първа в дневния ред на заседанието на 28.11.2002 г.

Членовете на СЕМ възразиха за тази първа точка от дневния ред на заседанието в четвъртък, тъй като първа точка следва да бъде избор на председател на СЕМ.

Лилия Райчева отбеляза в тази връзка за протокола, че отново проблемът се маргинализира, като се отлага неговото решаване и това, като позиция на СЕМ, не способства за нормалното развитие на медийната среда.

Маргарита Пешева държи да се отбележи в протокола, че проблемът не се маргинализира, не се отлага. Докладната записка по казуса на отдел “Правен” не е готова и, когато бъде готова, на първото заседание, когато отдел “Правен” представи становището си по този проблем, той ще бъде разгледан.

Други предложения не бяха направени и СЕМ гласува с девет гласа “за” провеждането на заседанието по така формулирания дневен ред.

СЕМ пристъпи към точка “първа” от дневния ред. **Маргарита Пешева** е направила встъпление на предишното заседание. Всички бележки на доц. д-р Лилия Райчева по доклада са нанесени в него и всички бележки на Юлиана Тончева – също са нанесени. Маргарита Пешева е работила с Юлиана Тончева по доклада след предишното заседание, така че всички направени бележки са нанесени, което не означава, че в него няма други неща, които могат да се коригират. В доклада са отразени само и единствено фактите – няма коментари и анализи. Единствено разделът, свързан със забавянето на тарифата за лицензионните такси може да се смята за коментарен, но счита, че това е добра защитна стратегия на Съвета, защото забавянето на тарифата не е по вина на СЕМ.

Райчо Райков има две забележки по същество. Той не възприема формулировката “Процесуална дейност”.

Юлиана Тончева поясни, че тази формулировка е по нейно предложение. Тя е настояла да се запише принципно, а да се разсъждава върху названието. Имала е предвид дейността на Съвета и свързаното с нея представителство на юридическия отдел на СЕМ в съда и не държи на формулираното название.

След обсъждане бе прието предложението на **Райчо Райков** - да се запише “Съдебен контрол върху актовете на СЕМ”. По-нататък в доклада е записано за решенията на СЕМ, загубени във ВАС, но техният брой е 4, така че е по добре да се запише “частично загубени...” Другата негова забележка се отнася до “Регулация и митове..” (раздел 15). Вярно е, че идеята за “медийна регулация не се приема и разбира от обществото като цяло.....”. Този текст малко излиза извън фактологията, а освен това е присъствал в шестмесечния отчет, така че е добре да не присъства в доклада.

Лилия Райчева предлага, ако отпадне тази част, съдържащата се вътре информация да бъде “по-категорично добавена” в другите раздели.

Тома Иванов е на мнение, че изготвеният доклад е авторски – на председателя. Затова не би искал да се намесва в структурата и в съдържанието му, освен, ако в доклада не се съдържат някои факти, с които той не е съгласен. Такива факти обаче, в доклада той не вижда и затова не желае да се намесва относно начина, по който докладът е структуриран от Маргарита Пешева. Неговото предложение е СЕМ да огледа доклада във връзка с евентуални текстове, по които има несъгласие в Съвета и, ако има такива, те да бъдат дискутирани и да се гласува. По отношение на формата, редакционните бележки, смята, че не е редно СЕМ да взема отношение.

Маргарита Пешева е съгласна с казаното от Тома Иванов Съветът да обсъди текстовете, по които евентуално има принципни възражения, тъй като текстът е съобразен с направените бележки от членовете и те са отразени. Докладът е основан само на факти и тя не си е позволила никакъв анализ и коментар. По отношение на раздела “Регулация и митове” тя смята, че така конструиран, въвежда оценъчен подход и се различава от останалите, но той е защитната стратегия на Съвета.

Юлиана Тончева е съгласна с Тома Иванов, че докладът е принципно авторски материал и тя вижда ролята на СЕМ в предложения по конкретни текстове и структурата, с което ще се постигне по-голяма нагледност и ще стане по-лесен за възприемане. В тази връзка тя би искала да отбележи някои неща върху общата работа по доклада. В т. 2 (стр. 6) смята, че мониторингът може да бъде към тази точка, като т. 2.1 и параграфът за мониторинг на Радио “НЕТ” да се маркира като подточка “а” на т. 2.1. Като т. 2.2. предлага да се запише “Конкурси..”

Маргарита Пешева предлага да не се прави такава подредба, тъй като ще се наруши структурата на материала – такава номерация ще има само в този раздел. Добре би било само да се слоят пасажите и да се отделят важните дейности на Съвета. Нейното предложение е да падне общата шапка “Надзор” и да се прекомпозира и преформулира в “Мониторинг”, “Регистрация и лицензиране”, тъй като всичко това е надзор. В тази връзка би следвало да отпадне т. 2, ако СЕМ не възражава, и пасажът да се прекомпозира.

Юлиана Тончева предлага по-нататък на стр. 25 – т. 10 - Фонд “Радио и телевизия. Такси” – да се огледа текстът, тъй като това е анализ на състоянието, който не трябва да залегне в отчета.

Маргарита Пешева намира за целесъобразно оставането на този текст, тъй като така присъства позицията на Съвета по въпрос, актуален в момента.

Лилия Райчева предлага да се свие този текст, като остане позицията на Съвета. Така ще се възстанови баланса на разделите в доклада. Добре е обаче да остане становището на Съвета.

Юлиана Тончева смята, че част от този текст може да влезе към “Предложения по реда на събиране и размера на лицензионните и регистрационни такси”. По-нататък на стр. 29 – т.11 предлага да се нарече “Бюджет и административно устройство на СЕМ”, а Тарифата за таксите да отиде към чл. 32 от ЗРТ.

След обсъждането точката бе названа “Бюджет и администрация на СЕМ”.

Лилия Райчева обърна внимание върху факт, който не е намерил място в доклада. Институцията, която по закон е независим орган, се е сблъскала с голям проблем, свързан с освобождаването на колежата Веселин Стойков. От дистанцията на

времето тя има усещането, че като че ли СЕМ тогава е въведен в спирала от институции, които предварително не са си свършили работата. Ако на органа СЕМ се е гледало сериозно, като на орган, който е независим, към него е трябвало да се подходи и сериозно. Начинът, по който се номинират хора в други държави, е свързан с голяма предварителна проверка по различни параметри. Проверката там цели не само да установи доколко данните, които самите хора са представили в автобиографичните си справки съответстват на нормативни изисквания, но и доколко те съответстват на легалния опит на съответния човек Живеем във време, когато се създават биографии и често те се създават в унисон със законодателството, с правилници и т.н. Лилия Райчева има усещането, връщайки се към тогавашното решение на Съвета, че много бързо и необмислено е взето то – само въз основа на писмо от “една институция”. СЕМ тогава е постъпил грешно в две насоки – първата е, че е работил срещу себе си като институция и, че най-достойното поведение би било да се гласува от всички с “въздържал се”, с което не се отричат разпоредбите на закона, но и в същото време не се поема отговорност. Второто погрешно поведение е свързано с въвеждането на двойни стандарти, т.е. съдейки един човек е трябвало всеки да се вгледа в себе си. Това, което тя казва е важно от гледна точка на конституирането на такъв тип органи, които се занимават с медии в България, от гледна точка на тяхната независимост. Дори и в текста, публикуван в Интернет, и във всички “квотни пазарлъци и формулировки” отсъства основното – механизмът за независимост. Това е част от историята на СЕМ и би следвало да се отрази в доклада, смята Лилия Райчева. Остава открит въпросът дали липсата на предварителна проверка тогава е свързана с небрежност или поради липса на професионализъм. Това трябва да се отрази в доклада, поради простата причина, че тогава именно СЕМ е взел решение за освобождаването на Веселин Стойков.

Маргарита Пешева припомни хронологията на казуса тогава – полученото писмо от “Комисията Андреев”, въз основа на което, съобразно разпоредбите на закона тя е подала имената. Тя е била длъжна да спазва буквата и духа на закона. Такъв трябва да бъде подходът на всеки председател на СЕМ. Има разлика в това, че трябва да се спазва законът и дали едно решение, което е взел Съветът, е морално и справедливо. Председателят на СЕМ е публичното лице и не може да си позволи да не спазва закона. Това е въпрос на професионален морал.

Лилия Райчева смята, че въпросът се измества. Важен е подходът на Съвета и занапред, тъй като няма в закона механизми за независимостта на този орган, който регулира медиите в България.

Маргарита Пешева запита дали предложението на Лилия Райчева е да се направят коментари, анализ и оценки в отчетния доклад.

Райчо Райков отбеляза, че това е и морален въпрос. Всеки от членовете на СЕМ е подписал декларация. Неговият въпрос към Лилия Райчева е дали тя може да предложи конкретен текст, който да залегне в отчетния доклад във връзка с независимостта на регулационния орган.

Маргарита Пешева възразява срещу това Съветът да прави оценка на други институции в отчетния си доклад.

Георги Лозанов отбеляза, че механизмът на работа на “Комисията Андреев” по онова време е будил много съмнения. Той смята, че членовете на регулационния

орган не трябва да са работили в тайните служби, независимо колко високо морално е била тяхното място в тази система, защото това е друг тип ангажменти и свързва мотивациите на членовете на СЕМ със странични области.

Лилия Райчева не приема Съветът да се съсредоточава само върху тайните служби. Тя поставя въпрос кой прави оценка – дали всеки член на съвета се самооценява доколко отговаря на всички законови разпоредби.

Георги Лозанов отбелязва, че, ако има факти, които доказват или показват, че някой от членовете на СЕМ не отговаря на условията на закона, те трябва да бъдат предмет на заседание и на това основание Съветът да гласува. В началния период, преди избор на член на СЕМ, това е ангажмент на институцията, която избира. Ако възникнат някакви обстоятелства, те следва да са обект на заседание на СЕМ и това е единствено правилният подход, смята Георги Лозанов. В конкретния случай с Веселин Стойков са възникнали обстоятелства, дошли по официален път в Съвета – в първата фаза работи институцията (Парламент и Президент). По отношение на собствената независимост Георги Лозанов смята, че тя отчасти е въпрос на документи, но това е малката и най-видимата част. Същинската независимост на поведението на членовете на регулатора започва оттам насетне, когато минат през този документарен вход. По отношение на изготвения отчетен доклад той смята, че е направен професионално и представя СЕМ в много добра светлина. Неговото отношение към работата на Съвета е по-противоречиво, но в доклада е залегнала най-професионалната тенденция. Маргарита Пешева е подхождала много коректно. Професионалната тенденция в работата на СЕМ се е поддържала от Маргарита Пешева особено във втората фаза на Съвета, когато той е започнал да работи по различен начин. Всичко това е намерило отражение в доклада. Георги Лозанов искрено би се радвал, ако, така, както е описан СЕМ в доклада, е бил и такъв. За съжаление е имало и други периоди, за които не му е мястото сега да говори, но факт е, че СЕМ се е променил към добро в своята работа. Това е неговата гледна точка, особено в последната фаза от този едногодишен период, при влизането на проекта за новия проектозакон. Тогава се наблюдават тенденции на търсене на професионалното изграждане на поведението на Съвета. Смята, че немалка е ролята за това и в търсенето на диалог за своите решения с по-широк кръг от професионалната общност. Голямото достойнство на работата на СЕМ, акумулирано от Маргарита Пешева, е дало своите резултати. Предложението на Георги Лозанов е СЕМ да не навлиза в детайли и да приеме отчетния доклад и да “затвори тази страница”.

Тома Иванов припомни, че при обсъждането на шестмесечния доклад, след дълги дискусии СЕМ е стигнал до извода, че, тъй като не е възможно всички членове на СЕМ да се обединят около една и съща оценка на всички действия на Съвета, не бива да се обременява СЕМ с всички личностни оценки, каквито всеки от членовете на СЕМ има. Всеки би могъл на съответното подходящо място да изрази своята оценка за работата на Съвета, но СЕМ печели и това вече се е потвърдило, от доклада, който е представил за своята шестмесечна работа, без излишни емоции, критични оценки, самобичуване и т.н. Оценката на Тома Иванов и сега е същата по отношение на този доклад и той призовава СЕМ да го гласува, ако няма никакви наистина принципни несъгласия с някои от изнесените в него факти и данни.

След проведените дебати СЕМ гласува с девет гласа “за” отчетния доклад “СЕМ – ЕДНА ГОДИНА ПО-КЪСНО”

ПО ТОЧКА “ВТОРА”:

СЕМ пристъпи към обсъждане на докладните записки на Борислав Градинаров и на Орлин Джелепов за т.нар. “часовник”. (Становището на Борислав Градинаров и докладната записка на Орлин Джелепов са приложени към Протокол № 94). В становището на Борислав Градинаров е посочено, че рекламата според чл. 82, ал. 3 от ЗРТ се разполага или самостоятелно или в предаване. В конкретния случай с изобразяването на спонсорски заставки и рекламни съобщения върху часовника е налице наслагване на различни по характер и цели съобщения едно върху друго. В заключение е отбелязано, че появата на рекламни съобщения и на спонсорски заставки в информацията за точно време, давана от радио- и телевизионните оператори, е недопустимо, според текстовете на сега действащия ЗРТ. В този смисъл приетото становище на СЕМ по този случай, е напълно законосъобразно и не следва да бъде променяно, защото подобна промяна би довела до заобикаляне на закона.

След изложението на Борислав Градинаров Съветът изслуша позицията на Орлин Джелепов. Според него часовникът не е предаване и по тази логика излъчването на обозначена реклама в часовника по никакъв начин не противоречи на действащия ЗРТ. В ЗРТ единствено е описано рекламата да бъде ясно обозначена като такава и отделена.

Според **Тома Иванов** СЕМ си превишава правата, като тълкува ЗРТ, при това твърде разширително, при случаите, когато би могъл да прояви либерализъм. Той не би искал тълкуването на ЗРТ да бъде в насока на рестрикция и на ограничаване на и без това малките възможности на телевизионните оператори да “припечелят” от реклама. В цитираното от Тома Иванов интервю на Нико Тупарев се прокрадват обвинения към СЕМ, че по този начин Съветът съдейства за отклоняване на реклама от електронните медии към печатните. Той поставя въпрос защо Съветът не взема отношение относно излъчването на информационните агенции при това по време на новините. Дали това не е също опит да се заобиколи законът. Всъщност СЕМ не налага санкции, тъй като липсва текст в закона. Използвайки празнота в закона, че не е записано никъде два рекламни блока какво времетраене трябва да имат, “Би Ти Ви” излъчва 4 рекламни блока за 5 минути.

Георги Лозанов също се опитва максимално либерално да се отнася към текстовете на закона, но се опасява, че либерализмът не трябва да унищожават текста – дори текстове, които не се харесват на Съвета, какъвто е случаят с този текст, който по негово мнение е старомоден. Георги Лозанов се опасява, обаче, че може да се допусне същата грешка, каквато е извършена при спонсорството с автопромоциите. В закона има логика и тя е смесване на съдържанието – рекламно съдържание с нерекламно. Затова рекламата се ограничава освен по време и по място, и по блокове. В закона е записано, че само по изключение могат да присъстват реклами извън блока. Появяването непрестанно на реклама в часовника извън блоковете, не е изключение. Нещо повече, тази разпоредба - чл. 82, ал. 2 е разпоредба, върху която има административни санкции. Следва въпросът, кога ще

бъде съставен акт за единична реклама, ако бъде допуснат часовникът да се появява всеки кръгъл час, например? Фактически следва, че Съветът се отказва от това рекламите да бъдат на точно определено място в програмата – това са рекламните блокове. Оттам нататък започва да “се разплита кълбото”.

Лилия Райчева възразява, тъй като в един рекламен блок може да има единична реклама и съществуват такива рекламни блокове с една реклама. Всъщност самото ограничение е по-дълго от самата реклама.

Георги Лозанов подчерта, че това е възможно по изключение – трябва да има сериозна причина, поради която това е възможно да се случи. Такава изключителна причина може да бъде да няма втора реклама в телевизията и затова в конкретния случай той не вижда изключителната причина, която може да даде основание да се смята, че тази реклама не противоречи на чл. 82, ал. 2 от ЗРТ, който забранява рекламите да бъдат извън блока. Георги Лозанов ще гласува, макар и със съжаление, “въздържал се” по отношение на това становище, което ще допусне реклама в часовника. Аналогичен е бил случая и с автопромоцията. Той си дава сметка, че СЕМ е направил хубав жест към “Всяка неделя”, към “Би Ти Ви”, също, но “нека не се изтриват норми с гуми”. Чл. 82, ал. 2 престава да има смисъл, ако бъде допуснато да има реклама в часовник.

Юлиана Тончева отбеляза, че един от сериозните мотиви за ревизия на общественото право е именно рекламите, новите форми на реклама, появи на ленти отдолу и т.н.

Георги Лозанов информира Съвета, че по времето на НСРТ негово е било предложението за промяна на отношението между съдържанието и рекламното съдържание, но законодателят не е направил никакви промени. За него това е тежък морален проблем. Георги Лозанов вижда в текста на ЗРТ много позиции, които не приема, но законът трябва да се прилага.

Анна Хаджиева е силно притеснена от възможността да изпаднат в неравнопоставеност, операторите ако Съветът вземе решение, че е възможна реклама в часовник. Ако становището на Съвета е, че е възможно да се излъчва обозначена реклама, тогава нека бъде излъчвана от операторите и всички да бъдат поставени при еднакви условия. Когато е разглеждан въпроса за спонсорство, за някои оператори е била по-различна позицията на Съвета.

Райчо Райков припомни, че становище, прието от СЕМ на 16.09.2002 г. е относно възможността за реклама и спонсорство в т.нар. “часовник” в програмите на телевизионните оператори. Възниква въпросът – защо само на телевизионните и следва веднага отговор – защото СЕМ не е очаквал, че ще възникне проблем и при радиооператорите. Не е добре връщането назад и преразглеждане на становища. Става въпрос за устойчивост на решенията на СЕМ.

Орлин Джелепов обърна вниманието на Съвета, че в неговата докладна записка става въпрос за БНР - до изминалия петък 15.11.2002 г. по националното радио е звучала спонсорска заставка преди часовника, която гласи “Точно време с Плама”. Това съобщение не е отделено по никакъв начин от програмата и това дава основание да се смята, че е спонсорство. Предложението на Орлин Джелепов е СЕМ да вземе решение, с което да разпорежи на отдел “Правен” да изиска договора между “Плама” и БНР, защото, ако договорът е рекламен, ще има нарушение на ЗРТ, а именно на разпоредбата на необозначена реклама. Решение

дали БНР ще бъде санкционирано за часовник, минава, според Орлин Желепов, през приетото становище от СЕМ. Договорът следва да се изиска, за да бъде установено дали става въпрос за спонсорство или за реклама в часовника преди новините на БНР.

Маргарита Пешева вижда съществуващи два проблема. Първият е свързан с това, доколко е допустимо да има необозначена реклама и спонсорски заставки в часовника, след като СЕМ е приел становище, че часовникът не е предаван. В случая позицията на Съвета е единна – нито обозначена реклама, нито спонсорска заставка не може да има в т.нар. “часовник” на телевизионните оператори. Вторият проблем е свързан с това, че обозначената реклама въвежда една друга хипотеза. Маргарита Пешева е склонна да приеме и в този случай не споделя мнението на доц. Лозанов, т.е. тя смята, че общностното право ще претърпи голяма ревизия и ще ревизира правилата за реклама и спонсорство. От тази гледна точка мнението на Маргарита Пешева е, че трябва да се приеме един по-либерален подход и да бъде приета обозначената реклама, т.е. когато има ясно обозначаване на самата реклама, тъй като другото решение е твърде рестриктивно. Маргарита Пешева приема логиката на Борислав Градинаров, но хипотезата е следната – би трябвало становището на СЕМ да се преработи, тъй като то се отнася само за съобщенията на телевизионните оператори, а не и в съобщенията на радиооператорите. Ако СЕМ преработи това становище и в него се включи само понятието “необозначена” като прилагателно към реклама, т.е., ако СЕМ приеме един по-либерален подход, тъй като, в крайна сметка, законодателят дава възможност да има и единични реклами, проблемът ще бъде решен. При цялата сложност на ситуацията, е добре да се обсъди доколко ще бъде нарушен законът, ако бъде допуснато един път в денонощието една единична реклама на часовник. Това е проблем, това е медиен казус. Добре е да се направи такъв либерален жест към телевизионните и към радиооператорите, ако, например в това становище, което ще бъде преработено и което ще се отнася и за радио- и за телевизионните оператори, бъде определено, че не може повече от веднъж да се появява такава единична реклама в часовник, защото, Георги Лозанов е прав, когато отбелязва, че на всеки кръгъл час да се постави този часовник, и по този начин кардинално ще се наруши духа на закона.

Георги Лозанов възразява, тъй като не е допустимо да се превръща в норма “часовникът”. Той не намира в себе си този път морален патос да се бори срещу такова решение, както се е случвало при обсъждането на други казуси, макар че не вижда логиката.

Тома Иванов призовава СЕМ честно да си отговори на въпроса, при това всеки от членовете, дали, когато е приемано становището на СЕМ, е ставало въпрос за реклама или само за спонсорство.

Маргарита Пешева остро реагира на това изказване. Тя никога не си е позволила да подвежда Съвета и да поднася становище, което не е гласувано от СЕМ.

Тома Иванов не е искал да каже, че са “подменяни протоколи или че Съветът е подвеждан от председателя”. Ако е така разбран, той моли за извинение. Вероятно при дебатите по това становище е станала грешка, тъй като се е дебатирало относно спонсорството.

Георги Лозанов отбеляза, че ако е станала техническа грешка при гласуването на това становище, се облекчава моралния проблем на това да се прегласува едно решение.

Мария Стефанова вижда решаването на проблема, ако в становището на СЕМ се добави и “необозначени реклами”.

Райчо Райков смята, че СЕМ върви в посока на писане на норми, което ще го мотивира да гласува “въдържал се” при гласуване на отмяната на това становище на СЕМ. Той е против решението да се допусне реклама в часовника.

Юлиана Тончева предлага всеки от членовете на Съвета добре да помисли по темата и да се насрочат отново дебати по нея. В тази връзка тя би могла да спори и да докаже, че часовникът е специфично по вид предаване. За това тя може да приведе аргументи от закона и от практиката.

Маргарита Пешева е съгласна, че този казус по професионален стандарт е важен и Съветът много внимателно трябва да се подготви за него. Затова нейното предложение е този дебат да се състои на заседанието, насрочено за следващия четвъртък – 05.12.2002 г.

След проведеното обсъждане **Маргарита Пешева** формулира решението на СЕМ - **СЕМ пререшава решението да се разглежда казуса за “национален оператор” на заседанието в следващия понеделник – 02.12.2002 г. Решението бе взето с девет гласа “за”.**

ПО ТОЧКА “РАЗНИ”:

- СЕМ разгледа доклада от командировката на делегация от БНТ в Германия.

Според **Юлиана Тончева** е добре да се разглежда подобен доклад, но само като информация, а не като задължение, тъй като, ако е задължение, това би означавало намеса в работата на медиата.

- **Лилия Райчева** запозна СЕМ с предложените теми за предстоящото следващо заседание на ЕПРА, което ще се проведе в началото на м. май следващата година.

След проведеното обсъждане СЕМ гласува с девет гласа “за” следните теми за следващата среща на ЕПРА, която ще се проведе в началото на м. май 2003 г.:

- **Прилагане на изискванията на Директивата “Телевизия без граници” в страните в преход;**
- **Практически аспекти на конвергентния регулационен орган – сравнение на съществуващите модели;**
- **Регулация и саморегулация в света на аудиовизията.**

Преди да закрие заседанието **Маргарита Пешева** направи изказване. Това е последното заседание, на което тя е председател. Тя благодари на Съвета за съвместната работа през изминалата година. Смята, че регулацията е дълъг път. По време на председателството, тя се е ръководила от два принципа – публичност и прозрачност в дейността на Съвета, и диалог с гражданския сектор и с

неправителствените организации в областта на медиите, а също така и от още един принцип – уважение към професионалните стандарти, докдето са ѝ стигали силите. По своите “скромни професионални качества” се е опитвала да придържа работата на Съвета и цялостните дебати да бъдат свързани с уважение към професионалните стандарти. Ако е допускала грешки, моли за извинение. Маргарита Пешева счита, че работата в такъв съвет трябва да бъде основана на уважение, диалог и на приемственост, на уважение към това, което предишният регулационен орган е направил преди СЕМ. Смята, че СЕМ дължи това уважение, защото самата регулация едва е “прекрачила стартовата си линия”, т.е. тя е още в самото начало. Маргарита Пешева би пожелала много успех на следващия Председател на СЕМ и би искала да му каже, че никак няма да му е лесно. Маргарита Пешева благодари на доц. Георги Лозанов за това, че се е сетил и е казал “една добра дума” за нея.

На въпрос дали ще се кандидатира отново за председател Маргарита Пешева отговори, че не би се кандидатирила, макар че буквата на закона ѝ го позволява. Духът на закона, обаче повелява смяната на председателя след изтичане на едногодишния му мандат. След като законодателят е въвел текст, че председателят се избира за една година, редно е това наистина да стане. Тя смята, че за да бъде уважавана медийната регулация, за да бъде уважаван, регулационният орган, той трябва да спазва и буквата, и духа на закона. Маргарита Пешева пожелала това и на бъдещия председател на СЕМ.

Край на заседанието 14,00 часа. Следващо заседание, насрочено за 28.11.2002 г.

Приложени документи към Протокол № 94:

1. Отчетен доклад “СЕМ – една година по-късно”.
2. Становище относно законосъобразността на рекламите в съобщенията за точно време с вх. № 18-06-227 от 25.11.2002 г.
3. Докладна записка от Орлин Джелепов относно обявяване на спонсор или рекламиране в “часовника” в програма “Хоризонт” на БНР с вх. № 18-03-105 от 25.11.2002 г.
4. Отчетен доклад за командировката на делегацията на БНТ в Германия с вх. № 03-00-102 от 21.11.2002 г.

ЧЛЕНОВЕ НА СЕМ:

Анна Хаджиева	Георги Лозанов
Лилия Райчева	Мария Стефанова
Райчо Райков	Стефан Димитров
Тома Иванов	Юлиана Тончева
Маргарита Пешева	
Председател	